státních drah po státním převratu, nýbrž i za bývalé c. k. správy rak. státních drah ohledně důchodců bydlících v území Č. S. R. zatímně bez ohledu na státní příslušnost.

O vyplácení důchodů vzešlých ze služeb u maďarských státních drah vydáno bylo zatímní ustnovení zvláštní, platné do té doby, než budou likvidační podklady z Budapešti řádně předány neb jinak získány a výměry těchto požitků definitivně určeny.

Veškerá korespondence, týkající se výplaty zmíněných důchodů prozatím vzniklých jen ze služebních poměrů u bývalých c. k. rak. státních drah a po převratu u československých státních drah, dále výměny zaopatřovacích požitků pozůstalým po důchodcích těchto drah ve výslužbě zemřelých a veškerých reklamací v tento obor spadajících budiž zasílána přímo této likvidatuře, jejímž sídlem je dům zvaný „na Křenovce" na Žižkově, Husova tř. 22.

Čísla telefonu jako u ředitelství státních drah v Praze: 1442, 6271, 7545, 9681 a 9682 s výjimkou čísla 4512 (vojenské).

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 1. července 1919, č. j. 13252/III.-19 o nemocenském pojištění česáčů chmele.

K podání Zemského ústředního úřadu práce v Praze z 21. června 1919, č. 289 v příčině nemocenského pojištění česáčů chmele sdělilo ministerstvo sociální péče toto:

Zákon z 15. května 1919, č. 268 sb. z. a n. podrobuje pojištění nemocenskému všecky osoby, jež vykonávají práce a služby na základě poměru pracovního, služebního neb učňovského a nevykonávají jich jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně. Otázka, zda v konkretních případech osoby zaměstnané česáním chmele vykonávají tím jenom zaměstnání vedlejší anebo jsou zaměstnány příležitostně, mohla by býti řešena jenom při posuzování toho kterého případu a to příslušným správním úřadem I. stolice. Nemůže proto ministerstvo sociální péče opatřením, za které zemský ústřed. úřad práce žádá, předbíhati rozhodování nižších stolic správních. Když by ty které osoby, pokud se týče skupiny těch kterých osob byly tímto způsobem prohlášeny za osoby podrobené povinnosti pojistné, poskytují toho času platné stanovy okresních nemocenských pokladen (v § 50. a 51.) ustanovení o tom, jakým způsobem dlužno osoby nestále zaměstnané přihlašovati, odhlašovati a příspěvky za ně platiti.

Poněvadž však rozhodnutí o konkretní povinnosti pojistné nedá se uskutečniti v čas, a osoby, o které se jedná nemohou zůstati nezaopatřeny pro případ svého onemocnění, pokládá ministerstvo sociální péče za vhodné, aby uložena byla zaměstnavatelům kolektivní smlouvou povinnost dohodnouti se s příslušnou okresní nemocenskou pokladnou o vhodném provedení nemocenského pojištění.

Judikatura.

Nález

nejvyššího správního soudu ze dne 24. června 1919 č. 3191 o stížnosti Václava Jíši ve Zbiroze proti rozhodnutí býv. c. k. ministerstva sociální péče ve Vídni ze dne 26. června 1918 č. 11042 v příčině dodatečného placení úrazových pojistných příspěvků.

Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody:

Výměrem Úrazové pojišťovny dělnické v Praze z 21. dubna 1913 č. 32565 byl stěžovatelovu podniku „výroba špiček a troubelí" přede

psáa za příspěvkové období 1910/II. až 1912/II. pojistný příspěvek úhrnným obnosem 517 K 98 h s 4% úroky ode dne splatnosti do 14. dubna 1913, per 21 K 96 h, dohromady 539 K 94 h. kromě dalších 4% úroků z prodlení. Tento předpis stal se z moci úřední na základě šetření důvěrníka, ježto zjištěno bylo, že stěžovatel neplnil povinnost ve příčině vedení záznamů mzdových §em 1. odst. 1. zák. z 8. února 1909 č. ř. z. 29 uloženou.

Tento výměr byl postupem instancí potvrzen naříkaným rozhodnutím s tou změnou, že výše příspěvků, jež stěžovatel má dodatečně nahraditi Úrazové pojišťovně, stanovena na základě opraveného výpočtu sumou 378 K 62 h.

O stížnosti proti ministerskému rozhodnutí podané, uvažoval nejvyšší správní soud takto:

Stěžovatel nepopírá, že mzdových záznamů v době, k níž se sporný nárok Úrazové pojišťovny vztahuje, nevedl. Opomenutím této povinnosti zaměstnavatelem nabyla Úrazová pojišťovna ve smyslu § 1. odst. 7. zák. z 8. února 1909 č. ř. z. 29 práva, příspěvky předepsati z moci úřední. Okolnosti, na něž poukazuje stěžovatel, že sám jest nezpůsobilý záznamy vésti, a že pro nepříznivé poměry závodu nemohl zaměstnávati účetního nebo zvláštního díloveďoucího, jenž by záznamy vedl, nejsou se zřetelem k předpisu zákona, s to, aby vylučovaly právní důsledky v citovaném předpisu pro její zanedbání stanovené. Pokud se týče způsobu, jakým takové vyměření z moci úřadu se státi má, ponechává zákon pojišťovně Úrazové na vůli vzíti za základ buď data předešlých období příspěvkových, anebo jinaká šetření. Není v rozporu s tímto ustanovením, vyměřila-li příspěvky v daném případě jednak na základě výkazů nemocenské pokladny, jednak na základě šetření o výši mzdy, stěžovatelem v rozhodné době skutečně placené. Námitku, že řízení v tom směru bylo vadné, mohl by nejvyšší správní soud uznati jen tenkráte za důvodnou, kdyby byl stěžovatel v řízení správním p r o k á z a l, že vyměření založeno jest na skutkových předpokladech zřejmě nesprávných. Neboť předpis § 1. odst. 7. uved. zákona ukládá p o d n i k a t e l i, jenž povinnosti v odst. 1. vyznačené nedostál, důkaz o tom, že vyměření příspěvků z moci úřední nevyhovuje zákonu, nebo spočívá zjevně na mylných předpokladech. Důkaz o zjevné nesprávnosti základů, na nichž sporné příspěvky vyměřeny, stěžovatel však nepodal, ač mu k tomu ve správním řízení opětovně poskytnuta byla příležitost.

Takovým důkazem nejsou pouhá všeobecná tvrzení, že všichni proti nemoci pojištění zaměstnanci nepodléhají také pojištění úrazovému, že po celou dobu nemocenského pojištění v závodě nepracovali, že mzda byla u některých nižší než bylo vyšetřeno: neoznačil stěžovatel, pro které zaměstnance a za kterou dobu povinnost k úrazovému pojištění uznává, pokud se týče i popírá a jakou mzdu v sporné době každému jednotlivému, povinnému úrazovému pojištění podrobenému zaměstnanci skutečně platil. Dokladů pak v těchto směrech vůbec nepodal ani neoznačil, jakým způsobem by takové doklady mohly býti zjednány, pokud se týče správný a bezpečný základ pro vyměření pojišťovacích poplatků mohl býti opatřen pro dobu, kdy povinných záznamů mzdových nevedl. Neodporuje tedy dle toho, co vyloženo, naříkané rozhodnutí zákonu a není tu také vytýkané vadnosti řízení, pročež bylo stížnost zamítnouti.

* * *